

Els detalls d'un mestre i la literatura de les coses de prop

MIQUEL RAYÓ
NINS I JOVES

Oportuna edició d'un nou relat per a joves preadolescents (de més de deu anys, diu el consell d'orientació lectora de l'editorial) del recentment, merescudament, guardonat amb el Premi Nacional de Literatura Infantil Alfredo Gómez Cerdà (1951), amb tota seguretat un dels professionals més actius i productius en aquest àmbit de la literatura. Originalment, perquè l'autor escriu habitualment en castellà, la narració es titula: *Mari Pepa y el club de los pirados*, publicat per la mateixa editorial. Dades de la seva biografia, la relació dels seus molts llibres, les opinions de la crítica sobre la seva obra i les opinions escrites al seu propi bloc els trobareu a www.almezzar.com. El llibre ens permet

fer ara una repassada ràpida sobre els trets més destacables de l'obra de Gómez Cerdà en el seu conjunt.

Primer: és una obra entenedora, propera al lector pel to, per les intencions i pels temes. Segon: compta sempre amb apunts precisos de subtemes que brufen l'acció i eixamplen l'abast i l'interès del relat sense enfarfegar, elevant-ne la qualitat un punt per damunt de les publicacions habituals del gènere. Tercer: personatges amb els que, per simpatia i per conflictes confessats, es fàcil identificar-se. Quart: per la complicitat de l'autor amb els seus lectors. Cinquè... Ja n'hi ha prou. Detalls de la feina d'un mestre en l'ofici d'escriure. Un veterà.

Tres jovenets que comencen a sentir com les qüestions sobre ells mateixos els omplen el cap coincideixen en les pàgines.

EL INICI DE TOT ÉS UNA INVITACIÓ DE MARI PEPA: SI QUALCÚ SAP QUI ÉS QUE M'AJUDI A SABER QUI SÓC JO, VE A DIR. ELS PERSONATGES I ELS SEUS PROBLEMES S'EMBOLIQÜEN PER LA INTERVENCIÓ D'UN DOLENT

Mari Pepa és xinesa. Joanán és etiop. Els dos són adoptats i se senten diferents i alhora incorporats a les famílies d'adopció. Víctor és orfe, i dins d'una maleta hi porta un exemplar del *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*, dels Beatles... L'elecció d'aquest disc no és casual. El club de cors solitaris. Una caràtula plena de personatges que els nins encara -o ja no- saben identificar. Una metàfora? Tots tres necessiten saber, identificar-se, insistim. Creixen i les identitats necessiten afermar-se. L'inici de tot és una invitació de Mari Pepa: si qualcú sap qui és que m'ajudi a saber qui sóc jo, ve a dir. Els personatges i els seus problemes s'emboliquen per la intervenció d'un dolent amb una forta càrrega simbòlica (va amb moto, porta un casc gairebé hermètic, té rostre?) És Dani Ogre, un productor i presentador

d'un programa de telefems, francament fastigós i representatiu per la caricatura que se'n fa. L'embolic es resoldrà gràcies a les relacions d'amistat -i qualche cosa més tendra?- entre Mari Pepa i Víctor, al coratge de Joanán... L'enemic, doncs, és aquesta manera de fer espectacle, l'abús que significa, la despersonalització a què obliga. Ja hem esmentat que Gómez Cerdà apunta molts temes en un seu relat.

Les il·lustracions de Miguel Navia apunten alt. Són molt elaborades, inquietants, en algun cas d'un futurisme barroc. Cal veure què fa aquest dibuixant en el futur proper (col·labora en prestigioses publicacions i editorials). El que ha fet en el passat és potent: dibuixa molt bé i té imaginació. Vegeu-ho al seu bloc: <http://miguelnavia1.blogspot.com>.

Alfredo Gómez Cerdà:
La Mari Pepa y el club dels tocats de l'ala
Il·lustracions de Miguel Navia
Macmillan Infantil i Juvenil,
141 pàgines, 9'50 €